

[Aksel Larsen.]

ti, naar han sagde, at den var vist yderst velkommen. Dermed erklærer jeg mig altsaa ikke enig i dens Fremsættelse. Jeg beklager meget, at den er fremsat, og opfatter det, sikkert med fuld Ret, som et Udslag af Det konservative Folkepartis naturlige Fjendskab imod os og stadige Indstilling paa, at man maa forsøge at redde denne Regerings Anseelse. Det var nemlig det, Dagsordenen gjorde paa et Tidspunkt, hvor vor ellers vilde være kommet til Afstemning. Da sprang det ærede Medlem ind med en Dagsorden, som man i og for sig skulde tro Regeringen maatte være fuldkommen indforstaaet med. Men naar det nu engang var sket, var det for Socialdemokratiet rent taktisk set en Nødvendighed at formulere en anden Dagsorden, fordi man ikke officielt kunde lade sig redde af Det konservative Folkepartis Formand.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sætter ikke Pris paa de evindelige Dagsordener. Det ærede Medlem kommer til at forsone sig med, at det i hvert Fald ikke endnu er forbudt Rigsdagsmændene at fremdrage de Ting, der ligger dem paa Sinde, og det kan i den foreliggende Situation kun ske paa den Maade, hvorpaa det er sket.

Samtidig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Gregersen, at det ærede Medlem ikke skal være syrlig, fordi vi allerede i Dag opnaar at faa et Svar. Alle de Dagsordener, der i min Tid er stillet fra Retsforbundets Side, er jo blevet besvaret, hvis de ikke er trukket tilbage. Der er ikke noget unaturligt i, at vor Dagsorden bliver besvaret. Det kunde vel lige passe, at man havde ventet med at besvare vor Dagsorden, til man var kommet over den 4. Marts.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen paa- staar, at jeg har sagt noget, jeg ikke har sagt — jeg opfordrer det ærede Medlem til at studere Fortrykket i Morgen. Jeg har aldeles ikke sagt, at Retsforbundet aldrig nogen Sinde vil hjælpe de arbejdsløse. Jeg har sagt, at man ved ikke rigtigt, hvor man har Retsforbundet, for i de fleste Tilfælde svarer de kun med Henvisning til det principielle Program, Retsstaten. Jeg bestrider ikke, at det ærede Medlem i Dag har stemt for det Lovforslag, der har været til Afstemning her i Tinget, og i øvrigt kan jeg efter det ærede Medlems sidste Udtalelser erkende, at Retsforbundets Repræsentanter i hvert Fald har noget tilovers for de arbejdsløse, om ikke andet saa Vand fra Vandslangen. (Gregersen: Sikke noget Vrøvl!). Det er ikke noget Vrøvl, for det anbefalede det ærede Medlem som et probat

Middel mod de arbejdsløse. (Gregersen: Det er endnu mere vrøvlet!). Skal vi være enige om, at det i hvert Fald er vandet, men det er vel ikke andet, end hvad man kan vente fra det ærede Medlem.

Saa er der Justitsministeren! Justitsministeren siger, at jeg blander to Argumenter sammen, Trafikargumentet og Faren for Uro. Det gør jeg aldeles ikke. Det var Justitsministeren, der forebragte begge Argumenter til Støtte for Justitsministerens og Politidirektørens Opfattelse af Situationen, og saa maatte jeg tage Stilling til begge Argumenter og paavise, hvor fuldkommen grebet ud af Luften de var, paavise, at Trafikargumentet ikke har Hjemmel i nogen Lovbestemmelse og derfor i sig selv er ulovmedholdeligt. Jeg maatte gøre det, fordi Justitsministeren udtrykkeligt havde henvist til, at det i længere Tid af trafikale Grunde havde været Praksis at forbyde Demonstrationer. Det er altsaa ikke mig, der blander de to Argumenter sammen, men det er mig, der har gendrevet samtlige de Argumenter, Justitsministeren er fremkommet med, og derfor maa jeg maaske sige, naar det ærede Medlem Hr. Rager er færdig med at underholde den forsamlede Mængde, at det er meget beklageligt, at Partiernes Ordførere i en saadan Debat kan tage Ordet og omhyggeligt undlade at udtale sig om selve Sagen. Det, man skulde udtale sig om, var vel Ordvekslingen mellem Justitsministeren og mig om, hvorvidt Politidirektørens konkrete Forbud mod en Demonstration den 4. Marts eller mod, at de arbejdsløse samles paa Ridebanen, er i Overensstemmelse med Grundloven. Her har man Justitsministerens Argumentation, hvortil han ikke senere har føjet noget, og man har min Modargumentation, og det havde været Ordførernes Sag at tage Stilling dertil og ud derfra afgøre, hvilket Standpunkt de anser for det rigtige. Det har man klogeligt undladt. Man er kommet med nogle Bemærkninger om forskellige andre Ting og med nogle udsøgte Elskværdigheder til os Kommuniste, og saa har man stillet nogle Dagsordener.

Efter min Opfattelse er der meget stor Forskel paa den Dagsorden, der er stillet af mig, og den, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — ellers vilde det ærede Medlem heller ikke have stillet den. (Oluf Pedersen: Den ligner ham jo aldeles). Ja, jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen maaler andres Intelligens med sin egen Alen, men saa vidt jeg kender det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, vilde han ikke stille en